ÁDÁM PÉTER

Ez nem a reklám helye

VISSZHANG - XLVII. évfolyam 40. szám, 2003. október 3.

Dr. Kardos Ferenc szerint félretájékoztatom az olvasót, amiért erős fenntartással beszélek az általa irányított Kapcsolat Alapítvány mediátori tevékenységéről. Csak azért válaszolok cikkére (Egy semleges hely, ÉS, 2003/35.), mert énszerintem korántsem két szerző belterjes magánvitájáról van szó, hanem sokkal többről. Arról, hogy mi történik, ha a védtelen és kiszolgáltatott szülő, vesztére, konfliktusba keveredik egy megalomániás intézménnyel, amelynek vezetője - viszszaélve a tudomány szimbolikus és az intézmény valóságos hatalmával - feljogosítva érzi magát, hogy - illetéktelenül és kéretlenül - bizonyos határon túl is beavatkozzon mások életébe.

A mediátori munkához, sok egyéb mellett, rezignált bölcsesség, szerénység, intuíció és végtelen türelem szükséges. Vagyis annak belátása, hogy néha bizony a mediátor minden jó szándéka és igyekezete ellenére sem jön létre megegyezés a szülők között. Ilyenkor azonban a Kapcsolat Alapítvány megharagszik (talán mert sértődötten úgy érzi, a kudarc szakértelmét kérdőjelezi meg), és - ahogyan dr. Kardos Ferenc válaszcikkéből is kiderül - sohasem minden gyanú fölött álló önmagát, hanem egyoldalúan az egyik szülőt hibáztatja, mi több, a gyámhivatalba küldött elmarasztaló szakvéleménnyel, magyarán feljelentéssel - ugyan milyen jogon? - még bünteti is, ráadásul, az esetek többségében, épp a védtelenebbet, kiszolgáltatottabbat.

Márpedig a jószolgálati tevékenységet végző mediátor ne szankcionáljon, és sohase higgye magát mindenhatónak, tévedhetetlennek, csalhatatlannak. És egyáltalán: ha már segíteni nem tud, könyörgök, legalább ne ártson!

Ádám Péter